

Representantforslag 158 S

(2009–2010)

fra stortingsrepresentantene André Oktay Dahl, Anders B. Werp
og Elisabeth Aspaker

Dokument 8:158 S (2009–2010)

**Representantforslag fra stortingsrepresentantene
André Oktay Dahl, Anders B. Werp og Elisabeth
Aspaker om bekjempelse av aggressiv tigging via
skjerpede politivedtekter mv.**

Til Stortinget

Bakgrunn

Forslagsstillerne viser til at mange kommuner landet rundt opplever problemer med omfattende tigging. For mange av tilfellene fremstår tiggingen som mer organisert enn tidligere, og den kan være aggressiv eller sjenerende overfor forbipasserende. I sommermånedene får man erfaringsmessig et økt omfang av tiggingen. Tidligere var tigging i all hovedsak forbeholdt de større byene. Slik er det ikke lenger. Også mindre kommuner blir i noen tilfeller kraftig berørt av den organiserte tiggingen. Forslagsstillerne viser til justiskomiteens merknader i Innst. O. nr. 61 (2005–2006), hvor en samlet komité uttaler:

«Komiteen viser til høringsuttalelsen fra Riksadvokaten som understreker departementets syn om at 'tiggingen har fått et mer profesjonelt og organisert preg i den senere tid, og det er grunn til å tro at denne virksomheten styres av bakmenn'.»

Dette viser, etter forslagsstillerne syn, med all mulig tydelighet at problemene med organisert tigging ikke er nye. Det er med dette som bakteppe at politiet i en rekke kommuner har bedt lokalpolitikere om å endre de kommunale politivedtektene, slik at det blir anledning til å kreve at enhver som skal samle inn penger på offentlig sted, må melde fra til politiet i forkant av innsamlingen. Hvis ikke dette gjøres, vil politiet automatisk ha adgang til å bortvise personen eller personene. Dette påbudet vil også gjelde for tigging.

Forslagsstillerne etterlyser en nasjonal strategi for bekjempelse av organisert og aggressiv tigging. En viktig forutsetning da løsgjengerparagrafen ble fjernet i 2005, var at det fremdeles skulle være mulig å bortvise tiggere med aggressiv eller sjenerende adferd. Dette har dessverre ikke blitt fulgt opp av regjeringen. For forslagsstillerne er det vesentlig at det lokalt skal være mulig å finne gode løsninger på problemene i sine kommuner. Politivedtektene er et godt middel for å tilpasse virkemidlene til den hverdagen befolkningen og politiet møter. Bortvisning av personer som bedriver tigging uten forhåndsmelding, også ved aggressiv eller sjenerende adferd, må ansees som et lite inngripende virkemiddel overfor tiggerne. Det kan også enkelt unngås, ved at melding sendes til politiet i forkant.

Ett mulig alternativ til meldeplikt er et generelt krav om tillatelse fra politiet til å samle inn penger, som også vil kunne inkludere tigging. Ved et slikt påbud vil kontrollen med og oversikten over alle som har tillatelsen, bli vesentlig bedre. Politiets ressursbruk og merarbeid vil imidlertid kunne bli omfattende hvis dette innføres, og neppe proporsjonalt med de positive effekter som oppnås.

Forslagsstillerne viser til at det ved vedtakelsen av løsgjengerloven i 2005 ble forutsatt at det skulle kunne gis lokale politivedtekter som kunne tilpasses de konkrete behovene i et område eller en landsdel. Regjeringen har siden dette hatt en rekke anledninger til å ivareta Stortingets intensjon på dette punktet.

Forslagsstillerne viser til Representantforslag 155 S (2009–2010) fra André Oktay Dahl, Anders B. Werp, Ingjerd Schou, Linda C. Hofstad Helleland, Elisabeth Aspaker og Michael Tetzschner om nasjonal strategi for økt og bedre bruk av sivil kompetanse i politiet. Etter forslagsstillerne oppfatning er kontroll av at tiggere har sendt korrekt melding til politiet, én av mange oppgaver sivilt ansatte kan ivareta.

Dette vil gi mer synlig politi og mer politikraft landet rundt. Forslagsstillerne vil videre vise til at Høyre gjentatte ganger har anmodet regjeringen om å utrede hvordan politireserven benyttes til å øke politikraften i Norge i perioder med utfordrende bemanningssituasjon, for eksempel om sommeren hvor omfanget av vinningskriminalitet tiltar, men bemanningssituasjonen i politiet ikke er tilpasset trusselbildet.

Forslagsstillerne ser det videre som nødvendig at det klargjøres hvilken adgang politiet har til å bortvise dem som driver aggressiv eller sjenerende tigging. Videre må det klargjøres hvilke muligheter lokalpolitikkerne har til å kreve melding til politiet i forkant av tigging, når dette gjøres i kommunale politivedtekter. Politiet og kommunene må få effektive virkemidler til å ta tak i problemet.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

I

Stortinget ber regjeringen fremme nødvendige lovendringsforslag, slik at man åpner for at kommu-

nene i politivedtektene kan innføre regler om registreringsplikt for salgs- eller innsamlingsvirksomhet.

II

Stortinget ber regjeringen fremme nødvendige lovendringsforslag, slik at man åpner for at kommunene i politivedtektene kan innføre skjerpede regler om bortvisning av personer som driver aggressiv eller sjenerende tigging og salg.

III

Stortinget ber regjeringen utarbeide en nasjonal strategi for bekjempelse av organisert tigging.

IV

Stortinget ber regjeringen ta initiativ til øvelser hvor politireserven kan benyttes til å øke politikraften i Norge i perioder med utfordrende bemannings-situasjon.

14. juni 2010